

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Poenitentiarium

Johannes <de Garlandia>

[Köln], [12. März 1492]

Circa textū dubitatur: Primo quid est penitentia [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-293377](#)

Libellus de modo confi sendi et penitendi

pñia agas. i. velocis s^eo .i.misericors
Eniteas cito peccator. cum sit miserator
scz christus

Judec

Prelens libellus tractans de pñia sive de mōpen
tendi ranc̄ de subiecto diuidit in duas pres princ
pales. In quaꝝ pñia determinat autor de pñia prout res
picit pñssoreꝝ. Secunda ibi (Confessor dulcis) Prima adhuc diuiditur
in tres partes. Nā pñmo autor ponit qđam documenta generalia. Secundū
do sp̄ealiter declarat de pñctioꝝ. Et tertio de pñssione. Et etiā interpos
nit aliqua de satiatioꝝ. Secunda ibi (M̄ia peccata) Tertia ibi (Ele
ra sit z integra) Oicit pñmo sīc o peccator tu facias cito pñiam. z sequi
cā. q̄ index scz christus est misericors

Primo quid est penitentia

Secundo vnde dicit penitentia

Circa textū
dubitatur

Tercio quotuplex est penitentia

Quarto quid proficit penitentia

Quinto quare penitentia debet fieri cito

Sexto quo apparet q̄ deus sit misericors

Ad primum r̄ndet q̄ pñia sīm Ambrosiū sic diffinit. Penitentia est bre
rita peccata deplangere z deplangenda iteri noꝝ pñmittere. Vel sīm gregor
ii. Pñia est peccati pñmissi cu intima cordis pñritioꝝ z lacrimaz effusio
ne emēdatio. Ut trahit hec diffinitio ex dictis beati pauli dicētis q̄ pec
catū noꝝ dimittis nisi plena pñritio cu satisfactioꝝ operiꝝ pñsequat. Vel sīm
gregorii. Pñia est an acta verā deflere z iteri flenda noꝝ pñmittere. Ex q̄b
diffinitio ibo pñmo seqtur q̄ pñia est lollū p̄ peccatis. Secdo seqtur q̄ pñia ē
solū p̄ pccis pñmissis z noꝝ pñmittēdis. Tercio seqtur q̄ ad pñiam reqr̄t dolor
de pccis. Quarto seqtur q̄ ad verā pñiam reqr̄t intēcio ampliꝝ noꝝ pccādi

Ad secundū dubiū dī. q̄ hoc nōmē penitentia dī q̄ si pene tenetia. q̄ sine
pena z dolore nūnq̄ sit pfecta penitentia. Ad tertium dī. q̄ pñia multi
pliciter diuidit. Primo in interiori tñm. que est de iure naturali. et in exte
riorem. que est ad arbitriū hominis. Secdo diuidit penitentia in solēneni
publicā. z priuata Solemnis penitentia est qui imponit ab ep̄o v̄l vt
caro suo. et que fit cu solemnitatibꝝ ecclie. Publica est que fit in facie ec
clie. sed non cu solemnitatibꝝ ecclie. vt peregrinatioꝝ sīm aliquem mo
du sp̄alem. scz cu nudis pedibꝝ vel discoopto capite zc. Priuata peniten
tia est que secrete fit vel fieri p̄t. vt legere orōnes. dare elemosinas. ieunia
re. corpus castigare z sic de alijs. Tercio diuidit penitentia. in liberam et
coactam. Libera est quā quis libere facit. et illa est p̄ p̄ic sacramentū. So

De penitentia

acta est ad quam quis cogit. sicut sit in iudicio seculari pro forefactis. et illa prie non est sacramentum. Quartu dividitur penitentia in actualiter et habens dituas. Actualiter est qua homo actualiter satisfacie pro peccatis commissis. et ad illam non dicitur homo tenet sed solus peccator. Habitualis est quodammodo de testacio vel displatezia de peccato commisso. sed si sit commissum vel quod possit contumeliam si non sit commissum. et ad illam dicitur homo tenet siue sit in peccato sive non.

Ad quartu respondet enim secundum Thomaz quod per priam absoluti peccator a peccato restitutus ecclesie et reconciliatus Christo bonis spiritualibus dicitur. de filio dei et boli filius dei efficit et paradisi ei aperit. Tercia pietatis angelos legitimati. in pios iustificat. amissa bona reuocat: et ad eternam vitam inducat. Ad quintum rindetur et penitentia multis de causis deter fieri cito. Prima est quia diu expectauimus. Secunda est quod ad magna vocamur. scilicet ad eternam gloriam. Tertia est ne ab eternis nuptiis excludamur. ut patet exemplariter in euangelio de quinque fatis virginibus. Quarta est ne ab hostiis impediatur. Quinta est propter penas repellendas. Sexta ne blade decipiatur ut aulis per auxilium pisces per piscatores. Septima ne morte preueniantur. Octaua ne pueritudo teneantur. Pueritudo enim est altera natura. Ad sextu respondet quod in multis apparet dei misericordia. quod per sanctum Thomam deinde peccatores patienter expectat. benigno recipit. viles et dissimilares a periculis literat. gratia donat. datam multiplicat. multiplicata et seruatur in celo nunciat. offensam dimittit. peccati post remissionem non meminit. errantes a se per peccatum reducit. eistes ad se per penitentiam conductum. cadentes erigit. stantes tenere non desinit. et finaliter in bono perseuerantes ad gloriam inducit.

sequentia obseruanda est postea

Et sunt hec quinq[ue] tenenda tibi
remissio peccatorum. contritus cordis. .peccati.
Spes venie. cor contritum. confessio culpe
satisfactio penalitatis. viratio peccati

Penitentia et fuga nequitie

Consequenter auctor magis specialiter determinat doctrinam predicatam et hoc
per certas doctrinas spesales. Et dividit istas in duas. Nam primo ostendit
quod spes necessaria facientia perfecta priam. Secundo ostendit quod spes libi virilia. ibi (Sper-
ne voluptates) Prima adhuc dividit Nam primo ostendit quod deter penitentes
necessario tenere respectu sui. Secundo respectu primi. ibi (Ut dimittaris)
Dicit primo sic quod hec quinq[ue] sunt tibi tenenda in perfecta pietate. scilicet spes venie
contritus cordis. confessio oris. peccatorum. satisfactio. et fuga peccatorum.

Primo quid sit spes
Secundo quoniam sit spes

Circa tertium
dubitatur
Tertio quid sit contritus
Quarto quid sit confessio
Quinto quoniam sit confessio.

Sexto quid sit satisfactio et quae sunt partes satisfactoriae
Ad primum dubium rindetur quod spes sic describitur Spes est certa expectatio
et futura beatitudinis ex dei gratia et meritis propriis proueniens. Et sic

a ii